

Žaloba podaná dňa 12. septembra 2004: Eric Mathias Fries Guggenheim proti Európskemu stredisku pre rozvoj odborného vzdelávania (ESROV)

(Vec T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Jazyk konania: francúzština)

Eric Mathias Fries Guggenheim, bytom v Solúne (Grécko), v zastúpení: Marc-Albert Lucas, advokát, podal 12. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu stredisku pre rozvoj odborného vzdelávania (ESROV).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyslovil za nezákonné rozhodnutie riaditeľa Strediska pre zlepšovanie koordinácie a efektívnosti v ESROV zo 17. decembra 2003 (A4) v rozsahu, v akom neupravuje výzvu na kandidatúry na funkciu „Head of Area“, ani výberové konanie na túto funkciu;
- zrušil rozhodnutia riaditeľa ESROV z 28. januára 2004 o vymenovaní určitých osôb za „Head of Area“ alebo „Acting Head of Area“;
- ak to bude potrebné, zrušil rozhodnutie Odvolacej komisie ESROV z 1. júna (A17), ktorým bola zamietnutá administratívna sťažnosť zo 6. mája 2004 proti vyššie uvedeným napadnutým rozhodnutiam;
- zaviazal ESROV nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, bývalý dočasný zamestnanec ESROV, namieta rozhodnutia riaditeľa ESROV z 28. januára 2004 o vymenovaní určitých osôb za „Head of Area“ alebo „Acting Head of Area“.

Žalobca sa odvoláva na porušenie článku 7 odseky 1 a 2 Služobného poriadku a článku 10 prvá veta Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, pretože zamestnanci uvedeného strediska vymenovaní za „Head of Area“ boli vymenovaní do nových vysokých funkcií, na ktoré sa vyžaduje špecifická kvalifikácia bez toho, aby sa vykonalo porovnávacie preskúmanie tejto kvalifikácie s kvalifikáciou iných úradníkov alebo zamestnancov strediska.

Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobca tvrdí, že výzva na kandidatúry a výber kandidátov na určité funkcie sa v prípade, že sa obsadzujú voľné funkcie prostredníctvom preloženia, povýšenia alebo výberového konania musí zakladať nielen na článkoch 4, 29 a 45 Služobného poriadku, ale aj na

služobnom záujme, ktorému podľa článku 7 Služobného poriadku podliehajú opatrenia o preradení.

Žaloba podaná dňa 20. septembra 2004: Spolková republika Nemecko proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Jazyk konania: nemčina)

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: Claus-Dieter Quasowski, Annette Tiemann, za podpory advokátmi: Dieter Sellner a Ulrich Karpensen, podala 20. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil článok 1 rozhodnutia Komisie zo 07.07.2004 (K(2004) 2515/2 konečné) za neplatný;
- vyhlásil článok 2 tohto rozhodnutia za neplatný v tej časti, v ktorej v písmene a) až c) ukladá Spolkovej republike Nemecko, aby upustila od vykonania a oznámenia určitých zmien národného alokačného plánu;
- zaviazal Komisiu Európskych Spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie sa týka národného alokačného plánu pre pridelovanie povolení na emisie skleníkových plynov, ktorý oznámilo Nemecko podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES. V tomto rozhodnutí vznáša Komisia námietky proti v nemeckom národnom alokačnom pláne zamýšľanej dodatočnej možnosti opravy povolení na emisie skleníkových plynov (tzv. „ex post úpravy smerom dole“). Podľa názoru Komisie je tento plán z tohto dôvodu nezlučiteľný s prílohou III smernice 2003/87/ES (1).

Žalobca na odôvodnenie svojej žaloby uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 9 odsek 3 smernice 2003/87 v spojení s jej prílohou III. Príloha III nezakazuje členským štátom zabrániť pomocou „úprav ex post“ „nadmernej alokácii“. Naopak smernica 2003/87/ES vyžaduje, aby členské štáty zrušili rozhodnutia o pridelení, ktoré boli vydané na základe chybných údajov.

Napadnuté rozhodnutie porušuje aj článok 176 ES, pretože Komisia nemôže zabrániť členským štátom, aby dodatočne prispievali na ochranu atmosféry tým, že odoberú pridelené povolenia na emisie tam, kde by neplnili svoj účel.

Konečne Komisia prehliadla, že noví účastníci na trhu nemôžu byť „neoprávnene uprednostňovaní“ už len preto, lebo následné úpravy sú predpokladané len smerom dole. V tomto ohľade obsahuje napadnuté rozhodnutie zjavnú chybu v odôvodnení.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32

Žaloba podaná dňa 17. septembra 2004: Polyelectrolyte Producers Group proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Jazyk konania: angličtina)

Polyelectrolyte Producers Group, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti, podal 17. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie žalovaných, ktorým sa Nórsku umožnilo uplatnenie prísnejších limitov koncentrácie chemickej látky akrylamid než sú limity, ktoré platia v Spoločenstve, zakotvené v rozhodnutí Spoločného výboru EHP č. 59/2004 z 26. apríla 2004 (¹), ktorým sa mení a dopĺňa príloha II (technické smernice, normy, testovanie a certifikácia) k Dohode o EHP a zrušenie stanoviska Spoločenstva k prijatiu tohto rozhodnutia;
- vyslovil nezákonnosť a neuplatniteľnosť spoločného vyhlásenia Spoločného výboru EHP k Dohode o EHP z 26. marca 1999 (²) – príloha II, kapitola XV – pokiaľ ide o ustanovenia o prieskume v oblasti nebezpečných látok, vo vzťahu k žalobcovi, v rozsahu, v akom Nórsku umožňuje používať prísnejšie limity koncentrácie chemickej látky akrylamid než sú limity, ktoré platia v Spoločenstve;
- nariadil žalovaným, aby žalobcovi v predbežnej sume jedného eura nahradil škody, ktoré žalobca utrpel v dôsledku prijatia napadnutých rozhodnutí, ako aj všetky

úroky, ktoré prichádzajú do úvahy, pokiaľ nedôjde k presnému výpočtu a určeniu presnej sumy;

- zaviazal žalovaných nahradiť trovy týchto konaní.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že vzhľadom na to, že chýbala nová právna úprava Spoločenstva neexistovala právomoc podľa článku 102 Dohody o EHP na prijatie napadnutých rozhodnutí. Žalobca sa okrem toho domnieva, že napadnuté opatrenia obmedzujú voľný pohyb tovarov a služieb, čím porušujú články 1, 3 a 97 Dohody o EHP. Žalobca ďalej tvrdí, že porušujú články 30 a 31 smernice č. 67/548 (³). Žalobca sa taktiež odvoláva na porušenia všeobecných zásad práva Spoločenstva, konkrétne zásady právnej istoty a legitímnych očakávaní, proporcionality a zákazu diskriminácie, ako aj na porušenia základných procesných podmienok, konkrétne požiadavky konzultovať Európsky parlament a povinnosti uviesť odôvodnenie.

Žalobca uvádza, pokiaľ ide o jeho žalobu na náhradu škody, že v dôsledku napadnutých rozhodnutí utrpel jednak materiálnu škodu, z dôvodu potreby označovať polyakrylamid predávaný v Nórsku prísnejším označením a upozornením na nebezpečenstvo, kvôli čomu mu vznikli vyššie náklady, ako aj nemateriálnu škodu, keďže podľa názoru žalobcu nórske opatrenia, ktoré žalovaní povolili, vrhli nepriaznivé svetlo na klasifikáciu polyakrylamidu za hranicami Nórska.

(¹) Ú. v. EÚ L 277, s. 30

(²) Ú. v. ES C 185, s. 6

(³) Smernica Rady č. 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok

Žaloba podaná dňa 16. septembra 2004: Bart Nijs proti Dvoru audítorov Európskych spoločenstiev

(Vec T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Jazyk konania: francúzština)

Bart Nijs, bydliskom v Bereldange (Luxembursko), v zastúpení: Fränk Rollinger, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxembursku, podal dňa 16. septembra 2004 na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Dvoru audítorov Európskych spoločenstiev.